

NEW APPROACHES OF POWER IN INTERNATIONAL POLITICS

Alexandru Cristian, Răzvan Grigoraș

PhD, PhD, National Defense College

Abstract: The power influenced many analysts from the field of the international relations, as David Baldwin remarked from 1979 into a paper edited to Princeton University. Although some authors consider power as an overrated subject, this paper has the ambition of revitalising the way this concept is understood and practiced in the XXIst century. The paper initiates the debates, by making a short analysis of the main known models of power, as reflected by the actual state of art from the field. In this analysis, some theoretical approaches were included Morgenthau's or Gulick's. The presentation enlightens the characteristics of these approaches, but also, their limitations. Since the global security architecture becomes unpredictable, but intelligible, one needs a new approach to power that cultivates resilience on a serious background. Therefore, power as influence represents one of the great opportunities that a state could use to protect its' interests. The article represents a brief argument for cultivating power as influence, especially in favour of the soft power.

Keywords: soft power, hard power, power as influence

DESPRE ABORDĂRILE CLASICE ALE PUTERII

Forma incipientă a ideii de putere a existat încă de la înființarea primelor comunități social-politice. În cercetarea științifică, conceptualizarea puterii a fost adesea construită în raport cu politica¹. Politica implica puterea, dar nu se referea numai la aceasta, așa cum și Baldwin remarcă². Realitatea era certă: puterea politică a fascinat, a atras dar a și distrus. Din perspectiva relațiilor internaționale, puterea a căpătat formă prin analizele lui Gulick³. Acesta a observat că statele dețin o putere diferită unele în raport cu altele. Tot același autor a propus anumiți factori implicați pentru analiza puterii printre care: populația, teritoriul, sănătatea și starea armatelor⁴. Hans Morgenthau a dezvoltat această perspectivă, aducând în discuție elementele puterii naționale⁵. A început astfel jocul balanței de putere – una dintre cele două abordări majore ale puterii în relațiile internaționale, așa cum K. Waltz o descrie în Teoria Politici Internaționale.⁶

Puterea a fost interpretată în secolul al XX-lea și din prisma diferitelor școli de gândire ale relațiilor internaționale. Din perspectivă realistă, puterea se rezumă la ideea că un stat influențează acțiunile altui stat în funcție de resursele deținute. Din perspectivă neoliberalistă, puterea este

¹ Reprezentative sunt analizele lui Carr (1939) și ale lui Morgenthau (1948).

² David A. Baldwin, Power and International Relations in Walter Carlsnaes et al, *International Relations Handbook*, 2012, Sage, London, pp. 273-297

³ Gulick, Edward V., *Europe's Classical Balance of Power*. New York: W.W. Norton, 1955

⁴ Ibidem

⁵ Morgenthau, Hans J., *Politics Among Nations: The Struggle for Power and Peace*, 3rd edn. New York: Alfred A. Knopf, 1948

⁶ Waltz, Kenneth N., *Theory of International Politics*. London: Addison-Wesley, 1979

reprezentată diametral opus instituțiilor. Astfel, instituțiile devin un antidot al puterii, schimbând paradigma relației instituție – putere. Din perspectivă constructivistă, puterea este analizată în tandem cu instituțiile. Mai exact, constructiviștii au o predilecție pentru modul în care instituțiile produc putere. Din nefericire, aceștia nu au reușit să evidențieze modalitatea concretă prin care instituțiile pot contrabalansa puterea despotică și pot îngheța asimetria.

Interpretările specifice secolului al XX-lea au surprins dezagregarea vechii lumi bipolare, puterea emanând din domeniul militar și cel economic, prin elementele de putere. Hard power reprezintă termenul ce a ținut capul de afiș al intereselor științifice în trecut. Mai exact, cercetătorii au fost interesați de modul în care intervenția militară, diplomația coercitivă și sancțiunile economice puteau aduce efectele scontate.⁷

După cum observăm, mare parte dintre interpretările existente definesc puterea prin prisma *determinismului* unor actori. Astfel, un actor (numit A) influențează un alt actor (numit B) să facă ce își dorește actorul A⁸. Prin această prezentare, conceptul devine limitat și trece cu vederea diferitele forme de putere din domeniul politicii internaționale. Determinismul amintit nu poate explica modul sofisticat în care rezultatele globale și relațiile internaționale sunt influențate de o serie de factori geopolitici. Prin urmare, definiția nu poate clarifica modul în care actorii sunt diferențiați și constrânși să acționeze pentru securitizarea sistemelor proprii, așa cum ne-am dori. Această definiție se înscrie în rândul interpretărilor mai-sus menționate care tratează puterea ca resursă.

ABORDAREA MULTIDIMENSIONALĂ A PUTERII

Lumea actuală este complexă, dinamică și surprinzătoare. Apariția societății informaționale, cât și dezvoltarea unui mediu de securitate din ce în ce mai ostil, a influențat puterea secolului XXI, făcând-o mai difuză și mai polarizată. Puterea nu mai este în totalitate apanajul actorilor statali. Actorii non-statali acumulează și ei, deseori, o putere economică ce depășește de multe ori puterea statelor.

Prin urmare, considerăm că *puterea ca resursă* este o abordare ce nu mai aduce plus-valoare pentru actuala tablă de șah a geopoliticii. Din punctul nostru de vedere, analiza puterii în secolul al XXI-lea ar trebui să ia în calcul următoarele două elemente: (1) abordarea puterii ca relație și (2) cultivarea puterii de tip soft.

Conceptul de putere ca relație este relativ nou în relațiile internaționale. În acest caz, puterea se constituie ca urmare a influenței dintre diverși actori. Baldwin consideră că abordarea relațională a puterii este o revoluție în cadrul analizelor puterii.

Michael Barnett și Raymond Duvall definesc puterea din perspectivă relațională ca fiind producerea, cu ajutorul relațiilor sociale, a unor efecte care influențează circumstanțele și soarta unor actori⁹. Pe baza acestei definiții, autorii propun două dimensiuni de analiză a puterii, și anume¹⁰:

- *Dimensiunea distribuirii* - ce analizează tipurile de relații sociale prin care puterea se propagă și funcționează (prin interacțiune sau prin relații sociale).
- *Dimensiunea specificității relațiilor sociale* - ce analizează modul în care relațiile sociale produc efectele.

⁷ Ernest J. Wilson III, *Hard Power, Soft Power, Smart Power*, online <http://www.ernestjwilson.com/uploads/Hard%20Power.%20Soft%20Power.%20Smart%20Power.pdf>, accesat la data de 2 mai 2018.

⁸ Putem remarca aici definiție puterii dezvoltată de Robert Dahl în 1957 ca fiind abilitatea de a influența acțiunile unui actor fără voința acestuia.

⁹ Michael Barnett and Raymond Duvall, Power in International Politics, *International Organization*, Vol. 59, No. 1 (Winter, 2005), p 48, Published by: The MIT Press Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/3877878>

¹⁰ Idem

Aceste două dimensiuni produc patru tipuri de putere ce trebuie cultivate în secolul al XXI-lea, astfel:

- Puterea obligatorie – reprezentată de controlul direct al unor actori asupra altor actori;
- Puterea instituțională – ce se propagă indirect printr-o rețea de interacțiuni;
- Puterea structurală – ce contrabalansează capacitățile structurale ale unei entități;
- Puterea obișnuită – reprezentată de semnificațiile și înțelesurile atribuite unor actori.

	Relaționare directă	Relaționare difuză
Interacțiunea actorilor	<i>Obligatorie</i>	<i>Instituțională</i>
Relații de constituire	<i>Structurală</i>	<i>Obișnuită</i>

Tabelul nr. 1: Taxonomia puterii

Sursa: Michael Barnett and Raymond Duvall, *Power in International Politics*, International Organization, Vol. 59, No. 1 (Winter, 2005), p 48, Published by: The MIT Press Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/3877878>

Cultivarea puterii soft devine o nouă axiomă a relațiilor internaționale. Conceptul este adus în discuție de către Nye. Autorul definește *puterea soft* ca fiind o posibilitatea unui actor de a atrage și de a coopta un alt actor fără a folosi coerciția ce emană din puterea de tip hard¹¹.

McClory J. analizează principalii poli de putere de tip soft ai secolului nostru. Raportul coordonat de către acesta în cadrul *USS Center on Public Diplomacy* poziționează Franța pe primul loc în deținerea unei puteri soft globale¹². Modelul utilizat de către autor pentru calculul puterii soft implică combinarea unor *date obiective* cu anumite *date subiective* referitoare la țara analizată. Din rândul indicatorilor obiectivi fac parte: guvernarea, cultura, angajarea globală, educația, digitalizarea și afacerile existente. Comparativ cu datele obiective, cele subiective sunt rezultatul unor chestionare cu privire la percepția internațională referitoare la problematicile analizate.

Autorul interpretează evoluția cronologică a indicelui puterii de tip soft, pe care o redăm în figura de mai jos.

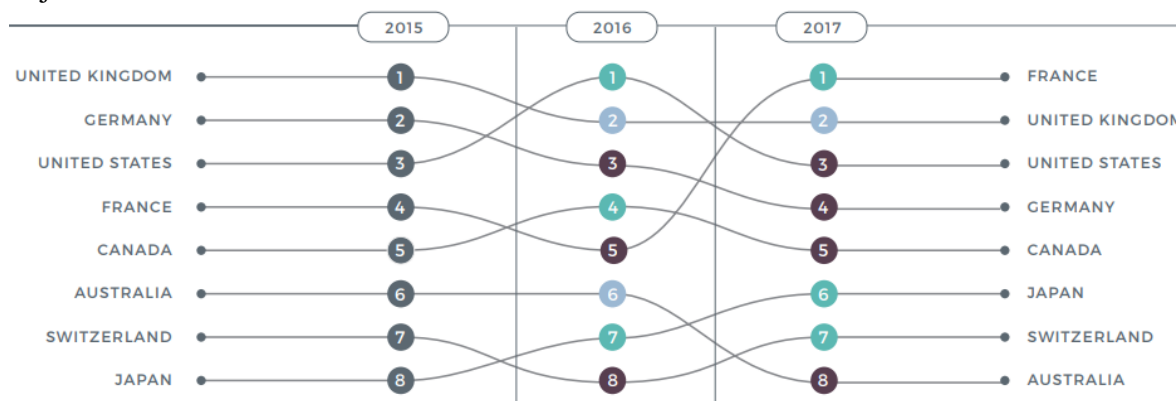

Figura numărul 4: Evoluția puterii soft,

¹¹ Joseph S. Nye, *Soft Power*, Foreign Policy, No. 80, Twentieth Anniversary (Autumn, 1990), pp. 153-171 Published by: Washingtonpost.Newsweek Interactive, LLC Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/1148580>

¹² McClory, Jonathan, *The Soft Power 30: A Global Ranking of Soft Power, 2017*, Portland, <https://softpower30.com/wp-content/uploads/2017/07/The-Soft-Power-30-Report-2017-Web-1.pdf>, Consultat la 01.03.2018

Sursa: McClory, Jonathan, *The Soft Power 30: A Global Ranking of Soft Power*, 2017, Portland, <https://softpower30.com/wp-content/uploads/2017/07/The-Soft-Power-30-Report-2017-Web-1.pdf>, p.11, Consultat la 01.05.2018

Observăm că cele mai reprezentative state din punct de vedere al puterii soft sunt recunoscute și pentru puterea lor de tip hard. Din acest motiv, putem concluziona că cele două tipuri de puteri acționează în tandem și cultivarea atât a componentei hard cât și a celei de tip soft sunt condiții obligatorii pentru asigurarea unei poziții privilegiate în relațiile internaționale.

CONCLUZII

Puterea a captivat lumea, modelând-o. Din perspectiva relațiilor internaționale, puterea a fost deseori catalogată ca fiind rezultatul unor resurse existente, așa cum am arătat în prima parte a lucrării. Influențarea celorlalți actori a avut și ea o abordare limitată, ce nu a putut explica modul sofisticat în care rezultatele globale și relațiile internaționale sunt influențate de o serie de factori geopolitici. Imposibilitatea clarificării modului în care actorii sunt diferențiați și constrânși să acționeze pentru securitizarea sistemelor proprii, a devenit un imbold pentru regândirea cadrului teoretic de analiză. În această lucrare am propus ca analiza puterii în secolul al XXI-lea să fie definită pe baza următoarelor două elemente: (1) abordarea puterii ca relație și (2) cultivarea puterii de tip soft. Aceste elemente transformă puterea într-un concept multidimensional, ce se poate cultiva pe mai multe paliere, așa cum tabelul nr. 1 o demonstrează.

Este cert faptul că în secolul al XXI-lea puterea a devenit un lucru greu de definit. Competiția acerbă între actorii statali nu va înceta, iar lupta pentru supremația globală va fi din ce în ce mai intensă. Difuzarea puterii și disoluția acesteia nu va fi posibilă atât timp cât există mari puteri și centre de putere. Informația va avea un impact covârșitor asupra societăților viitoare care nu vor mai îngrădite. Din aceste motive, abordarea multidimensională a puterii devine un punct vital al politicii internaționale.

BIBLIOGRAPHY

1. Carr, EH. ([1939] 1946) *The Twenty Years' Crisis, 1919-1939*, 2nd edn. New York: St Martin's Press
2. David A. Baldwin, Power and International Relations in Walter Carlsnaes et al, *International Relations Handbook*, 2012, Sage, London, pp. 273-297
3. Gulick, Edward V., *Europe's Classical Balance of Power*. New York: W.W. Norton, 1955
4. Ernest J. Wilson III, *Hard Power, Soft Power, Smart Power*, online <http://www.ernestjwilson.com/uploads/Hard%20Power,%20Soft%20Power,%20Smart%20Power.pdf>
5. McClory, Jonathan, *The Soft Power 30: A Global Ranking of Soft Power*, 2017, Portland, <https://softpower30.com/wp-content/uploads/2017/07/The-Soft-Power-30-Report-2017-Web-1.pdf>, Consultat la 01.03.2018
6. Michael Barnett and Raymond Duvall, Power in International Politics, *International Organization*, Vol. 59, No. 1 (Winter, 2005), p 48, Published by: The MIT Press Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/3877878>
7. Joseph S. Nye, Soft Power, *Foreign Policy*, No. 80, Twentieth Anniversary (Autumn, 1990), pp. 153-171 Published by: Washingtonpost.Newsweek Interactive, LLC Stable URL: <http://www.jstor.org/stable/1148580>

Iulian Boldea, Dumitru-Mircea Buda, Cornel Sigmirean (Editors)
MEDIATING GLOBALIZATION: Identities in Dialogue
Arhipelag XXI Press, 2018

8. Morgenthau, Hans J., *Politics Among Nations: The Struggle for Power and Peace*, 3rd edn. New York: Alfred A. Knopf, 1948
9. Nye, Joseph S., 'Notes for a Soft-Power Research Agenda', in Felix Berenskoetter and M. J. Williams (eds) *Power in World Politics*. London: Routledge, pp. 162-72, 2007
10. Nye, Joseph S., *The Future of Power*. New York: Public Affairs, 2011
11. Waltz, Kenneth N., *Theory of International Politics*. London: Addison-Wesley, 1979